

Робота вміщує 46 сторінок друкованого тексту, список використаних джерел налічує 45 джерел.

В роботі розкрито теоретичні основи формування американського та британського варіантів англійської мови, його історичні аспекти. В другому розділі проведено аналіз лексико-граматичних відмінностей британського та американського варіантів англійської мови в прозових творах. Для аналізу були обрані заразки як сучасної прози так і твори початку 20 ст.; публіцистична та художня проза.

Для аналізу американської художньої прози використано: Jean Webster "Daddy-Long-Legs" (Джин Вебстер "Довгоногий татко"), Jack London "Love Of Life. Stories" (Джек Лондон "Любов до життя. Оповідання"), Theodor Dreiser "An American Tragedy" (Теодор Драйзер "Американська трагедія"), Ernest Hemingway "The Snows of Kilimanjaro" (Ернест Хемінгуей "Сніги Кіліманджаро").

Для аналізу британської художньої прози використано: Oscar Wilde "The Canterville Ghost" (Оскара Уальд "Кентервільський привід"), A. Conan Doyle "The Hound of the Baskervilles" (А.Конан-Дойль "Собака Баскервілей"), Graham Greene "The Third Man" (Грехам Грін "Третя людина").

Для дослідження відмінностей прозових джерел американського та британського походження нами було також обрано сучасні публіцистичні тексти — газетні матеріали найбільш великих британських (The Guardian, The Telegraph, The Observer) та американських газет (The New York Times, The Washington Times).

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ТА БРИТАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1.1. Історія формування американського варіанту англійської мови

1.2. Основні особливості сучасної англійської мови

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНИХ ВІДМІННОСТЕЙ БРИТАНСЬКОГО ТА АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПРОЗОВИХ ТВОРАХ

2.1. Характеристика основних джерел дослідження

2.2. Граматичні відмінності американської та британської англомовної прози

2.3. Лексичні особливості англійських прозових творів американського та британського походження

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ТА БРИТАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

1.1. Історія формування американського варіанту англійської мови

Особливості та відмінності, які зустрічаються в BrE і AmE стають зрозумілими лише у світлі тих процесів, які відзначалися в англійській мові протягом останніх століть.

Англійська мова вперше проникла до Північної Америки на початку XVII століття, коли мова перших поселенців в Америці тяжіла до вже створеної єдиної норм і мови, наближеної до єдиного літературного зразка (Standard English). Тому на початковому етапі англійська мова в Америці в основному відповідала нормам, прийнятим в Англії в XVII столітті [5].

Історія англійської мови в Америці налічує 3,5 століття. У зв'язку з цим виділяють 2 основних періоди розвитку англійської мови в Америці:

- ранній період з початку XVII століття до кінця XVIII століття, який характеризується формуванням американських діалектів;

- пізній (XIX-XX), характеризується створенням американського варіанту літературної англійської мови [28].

На початку сімнадцятого століття колоністи з Англії почали приносити свою мову до Америки. У XVII - XVIII ст. потоки емігрантів постійно зростали, приносячи з собою різноманітність мов і діалектів.

Соціальний склад колоністів був дуже строкатим: дрібнопомісні і непотомственні дворяни (knights & country gentry), йомени (yeomen), ремісники, батраки, бідняки і так звані indentured servants – люди, які не мали грошей навіть на те, щоб сплатити проїзд кораблем і повинні були відпрацювати на хазяїна 4-5 років за прибуття до Америки. Серед перших колоністів майже не було представників вищої знаті. Природно, що в повному обсязі поселенці не говорили на Standard English [5].

На формування мови колоній впливала не тільки Англія. Вже у XVIII ст. в Північну Америку хлинула хвиля іммігрантів з Ірландії. На Заході і Південно-Заході сучасних Сполучених Штатів головною була іспанська мова. Уздовж річки Св. Лаврентія селилися вихідці з Франції. У Пенсільванії селилися німці. У Нью-Йорку, який спочатку називався Новим Амстердамом, панувала голландська мова. Крім того, в південні райони ввозилась велика кількість африканців, які стали об'єктом работоргівлі. Всі ці нові мешканці Північної Америки (не потрібно забувати також корінних жителів - індіанців) вносили свій внесок у формування діалекту колоній. Але при всьому цьому, незважаючи на велику кількість мов і культур новосельців, основною мовою, як і раніше залишалась англійська. Завдяки природному процесу асиміляції більшість сімей іммігрантів починали говорити англійською протягом життя одного-двох поколінь [18].

Отже, англійська мова північноамериканських колоній була істотно збагачена за рахунок запозичень як з індіанських мов для позначення незнайомих об'єктів природи, так із інших мов переселенців. Багато нових слів з'явилося шляхом комбінації вже відомих, наприклад, backwoods - глушина, глушина, bullfrog - жаба-бик (вид жаби). Багато англійських слів отримали нове значення, наприклад, corn в значенні «кукурудза» (в Англії це слово раніше позначало будь-яке зерно, як правило, пшеницю) [29].

Очевидно, що нові слова з'являлися тому, що в житті колишніх європейців тепер з'являлася безліч нових реалій, для позначення яких в англійській та інших мовах слів не було. Крім лексики, з'являлася різниця у вимові, в граматичних конструкціях, особливо сильна - в інтонації [9].

Часто можна почути думку, що якби колонізація сталася двома-трьома століттями раніше, американський варіант англійської так само сильно відрізнявся б від британського, як сучасний французький - від італійського, тобто замість різних варіантів однієї мови з'явився б різні мови [5].

Деякі дослідники взагалі вказують на існування так званої «американської мови». У 1789 Ноак Вебстер заявив вимогу розділяти поняття американської та англійської мови. Він опублікував «Американський словник англійської мови» (1793), в якому наполягав на американському написанні слів. З того часу гіпотези так званої «американської мови» знайшли кількох лідерів і прихильників, особливо в США. Одним з найбільш популярних досліджень на цю тему є книга Х. Л. Менкена «Американська мова» (1957) [38].

Але, наведені в дослідженні докази є безпідставними. Оскільки, американський варіант англійської мови не відповідає лінгвістичним вимогам до самостійної мови: не має власної звукової системи, самостійної лексики та граматики. Значні відмінності в граматиці є досить рідкісні, здебільшого ці розбіжності полягають у перевазі тієї чи іншої граматичної категорії або форми перед іншою, як, наприклад, тенденція заміни Past Simple замість Present Perfect Tense, особливо в усній комунікації. Відносно лексики розбіжностей значно більше, не дивно, що вони є предметом лінгвістичних, культурних та соціологічних досліджень. Але, незважаючи на всі відмінності, BrE і AmE мають, по суті, єдину граматичну, фонетичну системи та один словник, який використовується у двох принципово різних середовищах, і, таким чином, вони не можуть розглядатися як різні мови [27].

Нерівномірне розширення лексичного фонду призвело до антисинхронного розвитку англійської мови у Британії. Англійська мова в Англії розвивалася далі, удосконалюючи норми мови на всіх рівнях, а виникнення британського варіанту зумовлено розвитком у слова нового американського значення. Тому британський варіант виникає як опозиція американському варіанту. Наприклад, store - в первинному значенні - сховище, склад - в Америці набуває значення магазин, тому що в той час store служив і для зберігання та для продажу, тобто в одному приміщенні був і склад, і магазин [5].

В умовах формування єдиної держави вже в пізній період стало можливим створення американського варіанту англійської літературної норми. У цей же період спостерігається тенденція до зближення обох варіантів за рахунок проникнення американізмів в англійську мову